

Postanowienie z dnia 1 czerwca 2000 r.

III RN 188/99

Strona nie może być pozbawiona możliwości wykazania, że nadała pismo procesowe w urzędzie pocztowym w innym dniu niż to wynika ze stempla pocztowego.

Przewodniczący: SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2000 r. sprawy ze skargi Witolda G. na decyzję Izby Skarbowej w W. z dnia 19 lutego 1998 r. [...] w przedmiocie wymiaru podatku akcyzowego, na skutek rewizji nadzwyczajnej Rzecznika Praw Obywatelskich [...] od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym rewizją nadzwyczajną postanowieniem z dnia 7 kwietnia 1999 r. Naczelny Sąd Administracyjny odrzucił skargę Witolda G. na decyzję Izby Skarbowej w W. z dnia 19 lutego 1998 r. w przedmiocie wymiaru podatku akcyzowego po ustaleniu, że skarżący nie zachował 30 dniowego terminu do wniesienia skargi. Decyzję bowiem otrzymał w dniu 20 lutego 1998 r., natomiast skargę nadał w urzędzie pocztowym dopiero 24 marca 1998 r., chociaż termin do zaskarżenia upłynął 23 marca 1998 r.

Rzecznik Praw Obywatelskich zarzucił powyższemu postanowieniu rażące naruszenie art. 224 § 1 KPC i art. 233 § 1 KPC w związku z art. 59 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym przez niewyjaśnienie istotnych

okoliczności faktycznych niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia, kiedy skarga została wniesiona przez stronę na pocztę, co miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zakwestionowane w rewizji nadzwyczajnej ustalenie NSA oparł na treści odcisku stempla pocztowego znajdującego się na kopercie, w której zamieszczono nadaną w urzędzie pocztowym skargę. Taki można powiedzieć rutynowy sposób ustalania daty nadania przesyłki pocztowej nie był odpowiedni ze względu na określoną sytuację procesową, w której ujawniona została wątpliwość co do tego czy oznaczona na stemplu pocztowym data jest zgodna z rzeczywistością. Przede wszystkim spóźnienie skargi zostało przedstawione stronie dopiero na rozprawie [...], w związku z czym pełnomocnik strony twierdził, że stempel pocztowy jest błędny, gdyż w rzeczywistości skargę nadano dzień wcześniej co może udowodnić pochodzącym z tego samego urzędu pocztowego wpisem w pocztowej książce nadawczej. W celu wyjaśnienia tej kwestii pełnomocnik strony wniósł o odroczenie rozprawy, co umożliwiłoby mu przedstawienie powyższego dowodu. Jeżeli w tej sytuacji procesowej NSA zaniechał wyjaśnienia powstałej wątpliwości co do daty nadania skargi, to naruszył wskazane w rewizji nadzwyczajnej przepisy, co do oceny wiarygodności i mocy dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 KPC) oraz co do dostatecznego wyjaśnienia sprawy jako przesłanki zamknięcia rozprawy. W konsekwencji przedwczesnego zamknięcia rozprawy strona pozbawiona została możliwości wykazania błędu w dokumencie urzędu pocztowego, który przecież nie jest – jak to zauważono w rewizji nadzwyczajnej „dowodem niepodważalnym”.

Sąd Najwyższy podzielił ocenę Rzecznika Praw Obywatelskich, że: „w takim stanie rzeczy odrzucenie skargi Witolda G., prowadzące w rezultacie do pozbawienia skarżącego prawa do obrony, jest rażącym naruszeniem prawa, a tym samym uzasadnia uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”.

Z powyższych przyczyn orzeczono w myśl art. 393¹³ § 1 KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.).

=====